

BØRNERESSOURCER I SPIL PÅ SKOLEN

Portræt af Suzanne Crawford,

lærer på Frederiksberg Ny Skole i Frederiksberg Kommune

”Når jeg sidder med en seksårig, der rigtig gerne vil lære at stave, så starter jeg altid med at spørge ham, hvad han selv tror, der skal til, for at det kan lade sig gøre. Som regel bliver vi enige om, at et godt sted at starte er at lære alfabetet,” fortæller Suzanne Crawford, der er dansklærer på Frederiksberg Ny Skole.

Med evalueringsværktøjet ”Mine mål” hjælper Suzanne Crawford nogle af Frederiksbergs yngste borgere med at sætte nye mål for deres faglige og sociale udvikling. Målene, som skolens medarbejdere formulerer sammen med eleverne, kan spænde bredt. Det kan være, at et barn ønsker sig flere legekammerater i skolegården, eller det kan være læringsmål som f.eks. at kunne lægge tal med flere cifre sammen.

”Jeg bruger ”Mine mål” til at lære børnene at se på sig selv og deres egne ressourcer. Jeg bruger evalueringen til at vise børnene, at de udvikler sig og lærer nye ting, og at nye mål derfor sagtens kan være inden for deres rækkevidde,” siger hun.

Børneevalueringen giver god mening set i lyset af skolens grundholdning om, at ingen børn er ens. Evaluerings- og udviklingsværktøjerne, som benyttes på skolen, tager højde for, at nogle børn let hopper op ad læringsstigen, mens andre børn har brug for mere støtte, hvis de skal rykke sig. Det er medarbejdernes opgave at finde og dyrke børnenes forskellige ressourcer – og ikke mindst støtte børnene i selv at få øje på mulighederne.

Legoklodser og klassisk højtlesning på tværs

På Frederiksberg Ny Skole arbejder lærere side om side med pædagoger i løbet af hele

skoledagen. Suzanne Crawford og hendes kollegaer planlægger stort set al deres undervisning i tværfaglige teams, hvor lærere og pædagoger arbejder sammen om at planlægge undervisningsforløb og forberede konkrete aktiviteter.

Stine Lorentzen, der er pædagog og til hverdag arbejder sammen med Suzanne Crawford, fortæller, at mikset af fagligheder i skolelivet især styrker samarbejdet om de børn, der er mindre bogligt stærke eller har svært ved at være motiverede i løbet af skoledagen.

”Lærerne har helt klart det faglige overblik, hvor vi som pædagoger kommer med et andet blik på barnet og kan supplere med nogle andre sociale tilgange. Det er lærerne, der har det faglige ansvar for matematikundervisningen, mens jeg som pædagog kan byde ind med nye måder, vi kan bruge det, børnene har lært til noget f.eks. gennem leg eller spil,” siger hun.

Tværfaglighed og et individuelt syn på eleverne hænger sammen. Ved at bringe forskellige voksenressourcer i spil bliver det muligt at tilgodese flere af børnenes forskellige måder at tage imod undervisning på. Hvor nogle elever har brug for at lege med legoklodser for at forstå matematikken, har andre brug for at se det skrevet på tavlen.

Hjemgrupper og hold erstatter klasser

Ligesom lærere og pædagoger arbejder på tværs, gør eleverne det også. På Frederiksberg Ny Skole foregår undervisningen ikke i traditionelle skoleklasser. I stedet er eleverne fordelt ud på hold og hører til i såkaldte hjemgrupper.

Hjemgrupperne er aldersblandede ud fra

en tanke om, at eleverne vokser socialt af at være sammen med børn, der enten er yngre eller ældre end dem selv. I løbet af skoleåret mødes eleverne i deres hjemgrupper til hjemgruppemøder. Her taler børnene og de voksne, der er tilknyttet hjemgruppen, om forskellige ting – alt fra mobning til vejret kan i princippet være på dagsordenen.

Eleverne er foruden hjemgrupperne tilknyttet hold, der danner ramme om forskellige undervisningsforløb af varierende længde. Holdene er helt andre fællesskaber end hjemgrupperne, idet de sammensættes med et nyt socialt eller fagligt fokus, der varierer fra forløb til forløb. De individuelt tilrettelagte læringsmål og den varierende holdstruktur betyder, at eleverne sagtens kan have undervisning på samme tid uden at lære det samme.

”Det handler om at tage hensyn til, at børnene har forskellige forudsætninger for at bruge og udvikle deres egne kompetencer. Lige nu har jeg f.eks. et hold i dansk, der har det til fælles, at de alle sammen havde brug for et løft i forhold til læsning. Andre gange handler det om at udfordre deres evne til at danne relationer,” forklarer Suzanne Crawford.

For hende er kerneopgaven at sørge for, at eleverne får tilbudt den undervisning eller leg, der bringer deres egne ressourcer bedst muligt i spil.

”Forhåbningen er, at når vi fra starten lærer dem, at de er forskellige og kan mange forskellige ting, så kommer de til at kende sig selv bedre. Når de bliver større, skulle de gerne blive gode til også selv at se, hvad der skal til, for at de lærer og udvikler sig bedst muligt,” siger hun.

BLÅ BOG

HVEM: Suzanne Crawford er lærer på Frederiksberg Ny Skole og uddannet folkeskolelærer.

DEN LILLE OG DEN STORE OPGAVE: Frederiksberg Ny Skole åbnede i august 2012 og har i skoleåret 2013/2014 242 elever fordelt på tre klassetrin: 0., 1. og 2. klasse. For hvert år udvides skolen med endnu en årgang, så der i løbet af ni år vil være elever på alle folkeskolens klassetrin.

Den grundlæggende vision på skolen er, at alle børn har særlige behov, og alle børn har særlige talenter. Derfor er læringsrum og faciliteter indrettet, så der kan tages hensyn til de forskellige individuelle behov.

Frederiksberg Ny Skole følges løbende af et såkaldt advisory board, der tæller en håndfuld forskere med speciale i uddannelse, læring og pædagogik. De giver løbende deres teoretiske indspark til udviklingen af skolen.

I ØVRIGT: Suzanne Crawford er indædt modstander af såkaldte taskebøger – bøger i samme serier, der følger eleverne gennem flere klassetrin. I hendes øjne kan de være nok så godt udarbejdet, men de kan aldrig helt rumme den diversitet de forskellige børn i hver enkelt klasse rummer.

